

1874-08-10

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg, Gitte Høyen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Viborg

Omtalte personer:

Sofie Rønne

Hanne Westengaard

Arkivplacering:

Mappe 9 nr. 54

DOKUMENTINDHOLD

To kladder, den første er til H.C. Aggersborg, og handler om en tur ud til Hald, hvor Joakim Skovgaard fortæller om mødet med en huggorm.

Originalbrevet findes i Mappe 108 nr. 1. Kladden til Gitte Høyen handler om at loftet i Viborg Domkirke er færdigt samt at vejret er for dårligt til at male udenfor.

TRANSSKRIFTION

Mandag 10 Aug 1874.

Kjære Onkel Kristian!

Tusin Tak [Overstreget:skal] for dit brev, det glædede mig, for jeg havde rigtig nok ikke ventet svar på de par linier. Der er rigtig nok gået en god stund siden så du trode vel jeg havde glemt dig, men jeg har ikke rigtig havt noget at skrive om, men i dag var jeg en tur i Hald som jeg kal fortælle dig. Da jeg vognede om morgnen så jeg til min forbavselse at det næsten var klart vejr, for i den sidste tid har det næsten stadig været gråt vejr, så jeg |kan slet ikke komme ud, men| må nøjes med at male i en forresten meget [Overstreget:mall] malerisk have her i byen. Jeg stod da op, drak te og gik ud at se på vejret, vinden havde vent sig, den var syd øst, jeg besluttede derfor at gå til Hald, gik hjem, lavede mig til, og travede afsted med min malerkasse,

●2●

Jeg valgte den side |af søen| som er lige over for lejren og Gaarden, og gik der en rum tid for at finde [Overstreget:et] en eller anden ting at male, plukkede nu og da et blåber, og frydede mig over at vejret endnu holdt sig godt. Men aller bedst som jeg gik forbi en stor myretue |nesten| helt nede ved |vandet| mellem frodige blomster og lang lyng, så jeg en huggorm langsomt glide |hen til|[Overstreget:ind i] sit hul. Haha tænkte jeg, listede mig skysomst tilbage snitede ming in en fart en kep [Overstreget: som m] med en kløft i enden, og sneg mig langsomt hen mod hullet, den lå endnu halvt ude, men da jeg støtte efter den krøb den ind. Jeg gik da hen og at begynde at male, jeg havde nemlig endelig fundet et padsende motiv; en stub hel overgroet af frodige planter, kun et par tørre grene var tilbage, ude i vandet. Selve vandet [Overstreget:behan] turde jeg ikke binde an med, men angav det kun gaske let, og begynde så at udføre [Overstreget:det] grenene, men da

●3●

jeg havde siddet mig træet, syntes jeg det var padsende at se lidt til huggormen, hvorfor jeg gik oven om den skrendt jeg sad ved,[Overstreget:se] stuppen var nemlig ved foden af en sådan, men da

jeg var gået et par skridt, så jeg ned, og lidt foran mig lå der nok en huggorm, jeg lagde forsigtig malerkassen, men ak den vågnede og smuttede væk, |vel stødte| jeg efter den, men væk var den. Da jeg imidlertid kom hen til det gamle sted, så jeg atter den første rad, og var nu heldigere, idet jeg ramte den på halen da den vilde smutte bort, den sled og væsede, men forgæves, krøb ud af hullet og bugtede sig fælt, jeg trykkede til så stærkt jeg kunde, men endelig slap raden |dog| ind i et andet hul, for jeg turde ikke flytte stokken [overstreget:hvori mo] længere ud mod hovedet, da den så [overstreget: godt] blev fri, og hvor den var hold den kun dyret uden at jeg kunde gøre den noget. Da den var borte/gik jeg |straks hen og skar|hvorfør jeg gik|ned at male lidt endnu, |medens jeg sad fløj der tre vild ænder op,| og derefter tog jeg mig et bad i søen, men skøndt denne er klarere en Viborg sø, mærkede man dog den er færsk. Jeg pakkede da sammen, skar mig en kep endnu for at kunde spadsere op af ormen skridt for skridt, vis det skulde blive fornødent som sidst, men jeg var

●4●

ikke rap nok da jeg kom, der hvor, den slap ind. Da |jeg| gik [Overstreget:nu] hjem |så jeg endnu en gang Til ormereden, men den var tom| |og jeg skynte mig nu| da det trak op med regn. Jeg traf på vejen, en bondekarl som også skulde til Viborg, og da vi fulgtes ad, måtte jeg diske op med alt muligt, især om Kjøbenhavn husleje og maleri. Da han hørte jeg malte billeder, fortalte han mig at han havde set nogle det var vidst i Randers, der var så nydelige, til en snes skilling stykket. Da jeg kom hjem drak jeg the og nu sidder jeg her og skriver, og vil nu slutte med ønsket om at i alle må have det godt.

Lev vel og hils alle, din hengivne

Joakim

Viborg 14 Aug 1874

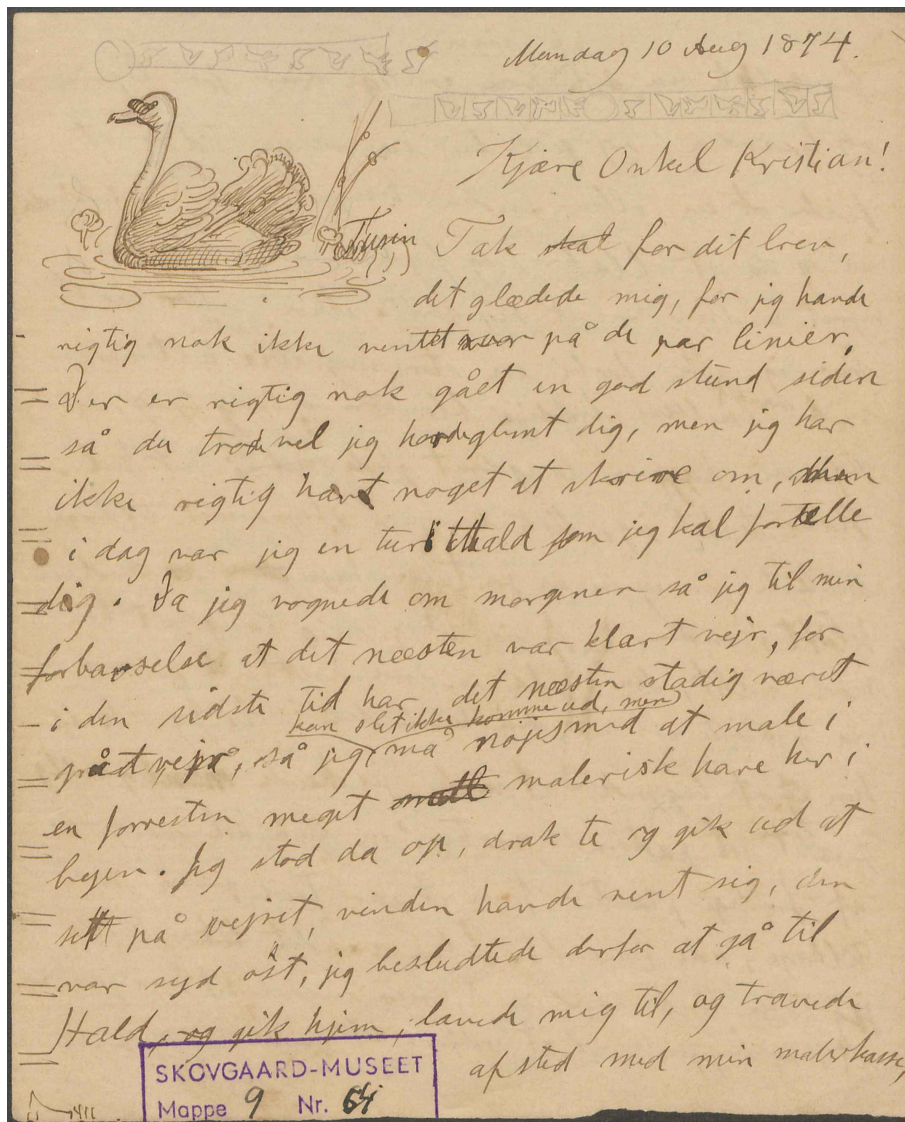
Kjære Fru Højen!

[overstreget: Nu kan jeg fortælle dem at loftet er færdigt, og endevægene i Langskibet som skulde [overstreget: mal] dekoreres en smule med kalkfarve, ere også færdige, så jeg synes det er gået rask, da |de ændr| vi allerede]

Ja de ved det måske allerede, men hvis de ikke ved det, kan jeg |sige|[overstreget: fortællede] dem, at loftet er færdig ja var det allerede sidst i Juli, så nu går jeg og småmaler for mig selv. Desværre har vi så dårligt vejr, når det ikke regner så blæser det, [overstreget: så jeg] og det |får|[overstreget: kan] nu enda |være|[overstreget: gå], men her er då langt at gå i reglen, og ingen læ, så når jeg bliver færdig med det lidt jeg har begyndt på antager jeg jeg rejser hjem. Jeg går af og til ind i

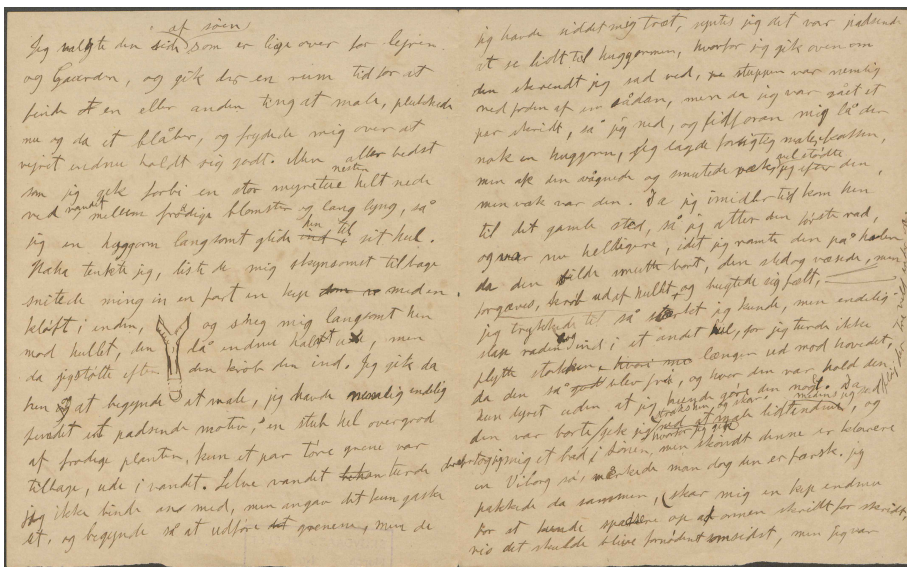
Domkirken at se på loftet [i langskibet] som jeg synes er rigtig kønt, endevægene ere og så malte, men dem kom der ikke meget på, de se omtren sådan ud, og blive mate med kalkfarve. O Nu begynder tyttebærene at modnes, og dem er her da en del af, hvorimod her kun er få blåbær, så jeg har ikke fået ret mange da andre er kommet mig i forkjøbet, hvad her derimod er en del af det er huggorme, jeg har da allerede sit fire, og slået en ihjel.

Ellers går dagene temlig ens herovre, jeg besøger af og [til Svanes, og har også været hos Hr. Lund og Hr. Stork. Nu vil jeg slutte med at bede dem ikke forsmå denne lille tegning af Domkirken, og hilse Frøken wenstergård]. Deres hengivne Joakim Skovgaard

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg vil rap nok da jeg kom der, den skal ind i
Højgik ^{is} hjem da det trakose med vegen og
og i skjøte mig med
trost på vegen, en bondekarl som også skæde til
Hiborg, og da vi fulgtes ad, smætte jeg diske
med alt muligt, især om Kjøbenhavn husleje
og maleri; da han hørte jeg smætte billeder, fortalte
hen mig at han havde set nogle det var vidst i Randers,
der var så mædelige, titen med Nalling stog blatt. Da
jeg kom hjem drak jeg the og en ridder jeg lær
og skrev, og vil nye skæde med indstent om
det brane, og her agge, ment hos her, med indstent om
at i alle må have det godt, at lide den ikke forbrø denne
deltagningst Dankeken, og hjælpe Finken
Wentsting, Deres hængene
den Hængning, Jakim Krosin

Søskene
Nu kan jeg jo talle her at det er
fordigt, og indbringer indlag til det
ville maad af heres en smalt, med
de Hængene, der og de for det, 200-210
tygnet det er godt nok, det er om det
de da med det mæske alleude, men
deni de ikke ordalt, kan vi for det
deni, at det er fordy i det
allende vidst; huly, der var der sig
og mæskade her mig ind, skæde
her og se se skilte og se, men det
ville sig og se skæde, men det
at her nu ind se, men her er det
langt at gå i reglen, og ind se,
se når sig skæde med det det
jeg har ligget i det det sig
regler him. by ger at sig ind!
Om det det se på det om, men det
tygnet se sig sig ind, ind se
og se mæske, mæskade ben det skæde med
der i det se om det, se det, og det
måte med ind se. O det det
tillærerne af det, og det se ind se, men det
ind se, men det se det se, men det
ind se, men det se det se, men det
ind se, men det se det se, men det
ind se, men det se det se, men det

11. febr 14. febr 1852.
Hans Fra Højgik!